

Krepsefiske i Lunner Almenning

August er den store krepsemåneden. Den 6. august hvert år braker det løs. Når dagen kommer vil det lønne seg å komme fram til vannet i god tid før mørket siger på. Utstyr skal gjøres i stand, og eventuell agnfisk fanges. Utstyr man trenger å ha med er beskjedent, ei bøtte, lange gummistøvler eller vadere, lommelykt og eventuelt en håv og kniv, og man er klar.

Det kan være smart å ta en tur bortover langs vannkanten for å se ut typiske krepsesteder, og hvis man er kjent med stedene, sjekke vannstanden til gromplassene for at de befinner seg passe dypt. Krepser liker seg godt der det er variasjon med små, mellomstore og store steiner i kombinasjon med sand- og grusbunn. Krepser er blåsvart og kan være vanskelig å oppdage. Det kan derfor være fornuftig å ha sett seg ut noen gode aktuelle plasser. Det bør heller ikke være for dypt der man skal prøve seg, det vanskeliggjør å fange krepser.

Det er flere måter å fange kreps på. En vanlig metode er å lystre krepser. Det vil si å finne krepser ved å lyse etter den. Her er det viktig med en god lykt. En hodelykt har alle fordeler, den er lett tilgjengelig, den er lett å sikte med og kanskje viktigst, man har begge armene ledige. Det viktigste ved lystring er å unngå å skremme krepser. Skal man ta krepser med kun hendene, må man nærme seg den bakfra, men uten å lage for mye støy i vannet. Før hånden rolig ned i vannet, og vær kjapp idet man griper den bakfra over kroppen. En praktisk langskaftet sommerfuglhåv er et eventuelt godt hjelpemiddel. Den kjøper man i lekebutikken.

Den kanskje mest effektive aktive krepsemetoden er å benytte åtepinner, som er å lokke krepser til fristende godsaker. Til det trenger man åte, og så klart pinner.

For å presentere åtet, som gjerne kan være selvfanger småabbor som er skjært i mindre biter, må man først spikke så mange pinner som man ønsker å bruke. Pinnene må ikke være for tykke slik at det blir vanskelig å feste åtet, men heller ikke så tynne at de lett knekker. Pinnens tykke ende spisses slik at den blir enkel å sette ned i bunnen, og også enkel å feste åtet i. Pinnenes lengde avgjøres av dypet det skal fiskes på. Det å feste åtet til pinnen er enkelt. Spissen på pinnen træs gjennom åtet og noen centimeter inn på pinnen. Pinnene settes deretter ut bortetter vannkanten med et titalls meter i mellom. Krepser vil nå lokkes av duftsporene åtet avgir og de legger ut på vandring for å spise. Når mørket har senket seg såpass at lykten må skrus på, er det tid for å sjekke åtepinnene. Det gjøres ved å lyse i området der pinnene står. Nå kan krepseringen starte.

En viktig del av krepseringen er oppbevaring av fangsten. Skal levende kreps oppbevares over tid, eksempelvis et døgn eller to, skal den ikke stå i en bøtte med vann, slik mange tror. Selv ikke kreps

fra nattens økt som «kun» skal oppbevares til dagen etter, skal stå slik. Krepser er avhengig av oksygen, og den tar raskt slutt i ei bønne full av krepser med stillestående vann. Ta i stedet en kasse eller lignende med bred bunn og legg tørre aviser i bunnen som krepseren legges på. Dekk over krepseren med fuktet avis eller våt strø, slik at den ikke tørker ut. Dette settes et svalt sted, for eksempel i en kjølig kjeller. Har man ikke et kjølig sted kan alternativet være å oppbevare krepseren i et kar med konstant rennende vann, slik at den får tilført nødvendig oksygen.

Krepsereregler

Krepseresongen starter 6. august kl. 18.00 og slutter 31. august. Alle som krepser må ha krepsekort, og er underlagt strengt regelverk som må følges. Minstemål på krepser er 9,5 cm. Dette for at den skal rekke å gyte en gang før den tas. All krepser under minstemål skal slippes ut igjen. Oppsynet slår ned på ulovligheter og anmelder brudd på reglene.

For å unngå spredning av fiskesykdommer og parasitter, skal man ikke bruke åtefisk fra et annet vassdrag.

